

ΚΕΚΡΟΥ

Σύγγραμμα Περιοδικόν

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΕΝΟΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἔως ἂν διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνώσις.

ΕΤΟΣ Α'. — 15 Μαΐου 1876. — ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 6.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

Εἰδοποιήσις. — Γενικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ Συλλόγου. — Χρονικὸν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. — Ἡροδότου τὰ Αἰγυπτιακά. — Ὑγιεινά: Περὶ φωτός. — Ἀλεξανδρινὴ ἐποχὴ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΥΡΜΟΥΖΗ
1876.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συνδρομητάς.	Φρ. 30
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου	» 35
Διὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.	» 20

Ὁ ΚΕΚΡΟΣ ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶσαν ἑφημερίδα ἢ περιοδικόν. Τὰ μετ' αὐτοῦ ἀνταλασσόμενα φύλλα, χρησιμεύοντα διὰ τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Συλλόγου, δέον ν' ἀπευθύνωνται :

A la Société Littéraire Hellénique « L'Union » CAIRE.

Ὅσοι τῶν ἐκδοτῶν ἑφημερίδων ἢ περιοδικῶν συγγραμμάτων δὲν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀνταλλάξωσι τὰ φύλλα των πρὸς τὸν ΚΕΚΡΟΠΑ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι τό τε παρὸν καὶ προηγούμενά φυλλάδια, ἅπερ τοῖς ἀπεστάλησαν ἐπ' ἀνταλλαγῆ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΕΚΡΟΠΑ
1878

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

Εἰς τὸ παρὸν ἐξώφυλλον τοῦ ὁ ΚΕΚΡΟΥΨ θέλει ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσὶν παντὸς οἰουδήποτε νεοφανοῦς βιβλίου, οὗ ἀντίτυπον ἤθελε σταλεῖ παρὰ τοῦ Ἐκδότου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον «Η ΕΝΟΤΗΣ.»

ΟΜΗΡΟΣ

Περιοδικὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ ὁμωνύμου Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα, ἐν Καίρῳ καὶ τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ φρ. 15.
Ἐπιστατεῖ ἐν Καίρῳ καὶ τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ ὁ Ἑλληνικὸς Φιλεκπαιδευτικὸς
Σύλλογος «ΕΝΟΤΗΣ.»

ANNUAIRE

DE L'ASSOCIATION POUR L'ENCOURAGEMENT
DES ÉTUDES GRECQUES

EN FRANCE.

PARIS, 9e Année 1875. — MAISONNEUVE & Cie, Libraires-Éditeurs

Ὀγκώδης τόμος ἐκ 472 σελίδων εἰς 8ον, περιέχων πολλὰς ἑλληνικῆς φιλολογίας
πραγματείας, ἱκανὰ ἀνέκδοτα ἔργα, ἀρχαίας ἐπιγραφάς, κτλ.

Τιμᾶται φρ. 8.

ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙ

Καὶ ἐπιμελοῦνται τῶν συμφερόντων τοῦ Κέκροπος

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ Κος Ε. Ε. Ρούπας.	
» Βένχα,	» Ἀλέξ. Καμπάνης.
» Βίρκετ-ελ-Σάβ	» Π. Ἡσαίας.
» Δαμανχοῦρ	» Ἐπ. Σολομωνίδης, ἰατρός.
» Ζαγαζίκιον	» Γεώργ. Φ. Φιλιππίδης, ἰατρός.
» Ἴβνα	» Γ. Μανιατόπουλος.
» Φαγιοῦμ,	» Ἀντ. Καμπάνης, Ἕλληγ Πράκτωρ.

Εἰς τὸ Ἑσπερῖκον.

Ἐν Σμύρνῃ, ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος «Ὀμηρος.»	
» Δήμνω	» «Ὀμόνοια.»

ΚΕΚΡΟΥΨ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΕΝΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α΄.

15 Μαΐου 1876.

ΦΥΛΛ. ΣΤ΄.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἄρχονται πραγματοποιούμεναι αἱ προαγγελθεῖσαι βελτιώσεις καὶ ἐπεκτάσεις τοῦ ΚΕΚΡΟΥΨ. Ἡδὴ ὁ τύπος καὶ ἡ ποιότης τοῦ χάρτου βελτιοῦνται, ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται, σπουδαιότατα. Δι' ἐπεκτάσεως δὲ καὶ αὐξήσεως τῶν στίχων ἐκάστης στήλης ἐπετεύχθη αὐξήσις τῆς περιλαμβανομένης ὕλης ἐν ἐκάστῳ φυλλαδίῳ κατὰ 1/5, ὥστε τὸ παρὸν φυλλαδίον, καίτοι πάλιν ἐκ δύο συνιστάμενον τυπογραφικῶν φύλλων, περιλαμβάνει δ' ὅμως ὕλην 21)2 τυπογραφικῶν φύλλων, συγκρινόμενον πρὸς τὰ 5 ἤδη προεκδοσθέντα φυλλαδία. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ ἄλλας ἐτι θέλομεν δυνηθῆναι ἐπενέγκομεν ἐπεκτάσεις καὶ βελτιώσεις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΤΗΣ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Ἐκθεσις τοῦ Προέδρου

περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε πεπραγμένων ἐν τῷ Συλλόγῳ.

Κύριοι!

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, καίτοι μόλις πεντάμηνον ἀριθμῶν βίου περιόδον, προέκοψεν ὅμως θαυμασίως καὶ ἤδη ἠνδρώθη ἀρκούντως, ὥστε καὶ ἔργα ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ σχετικῶς σπουδαῖα, καὶ τὴν ἀνά τὴν Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν περὶ ἑαυτοῦ ὑπόληψιν νὰ ἐμπεδώσῃ.

Κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Κανονισμοῦ συνεκάλεσα ὑμᾶς σήμερον εἰς πρώτην τακτικὴν τριμηνιαίαν γενικὴν Συνέλευσιν, ἵνα ἐκθέσω ὑμῖν τὴν τε γενικὴν κατάστασιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ πάντα τὰ ἀπ' ἀρχῆς

τῆς συστάσεώς του μέχρι τῆς σήμερον πεπραγμένα. Καί

Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ὡς ἐνθυμείσθε, Κύριοι, κατὰ τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας μου συγκροτηθεῖσαν πρώτην προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν παρήσαν 28 μέλη, συναποφασίσαντα καὶ συνυπογράψαντα τὴν πράξιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Κατὰ τὴν μετὰ τρεῖς ἡμέρας συγκροτηθεῖσαν αὐτόθι δευτέραν προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, παρήσαν 50 μέλη. Κατὰ τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐμῆς οἰκίας προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν πρὸς βελτίωσιν καὶ ὀριστικὴν κύρωσιν τοῦ Κανονισμοῦ, ἦσαν ἐγγεγραμμένα 80 μέλη. Ἐκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐξακολουθεῖ τακτικῶς αὐξάνων ὁσημέραι, ἰδίως μάλιστα ἀπὸ τῆς ἐγκαινιάσεως τοῦ Καταστήματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν νυκτερινῶν διὰ τὸν λαὸν παραδόσεων, ὥστε σήμερον πάντα τὰ ἐν τῷ Μητρώῳ ἐγγεγραμμένα μέλη τοῦ Συλλόγου συμποσοῦνται εἰς 194, ὧν 185 μὲν εἰσι τακτικὰ, 9 δὲ ἀντεπιστέλλοντα. Ἐκ τῶν 185 τακτικῶν 165 μὲν διαμένουσιν ἐν Καίρῳ, 17 δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Αἰγύπτου, ἐγγραφέντα τῇ ἐπιμελείᾳ ὁμογενῶν, πρὸς οὓς τὸ Προεδρεῖον ἀπνυθύνθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ διὰ καταλλήλου ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς του. Καθ' ἧς δ' ἔχομεν ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Αἰγύπτου πληροφορίας, ὑπάρχουσιν ἐκεῖσε περὶ τὰ 30 ἄλλα μέλη ἐγγεγραμμένα, ἅτινα θέλουσι καταχωρηθῆναι ἐν τῷ Μητρώῳ, ἅμα ὡς ἀποσταλῶσιν ἡμῖν οἱ σχετικοὶ κατάλογοι. Εἶναι πιθανόν, ὅτι τὰ ἐκτὸς τοῦ Καίρου οὕτως ἐγγραφόμενα μέλη θέλουσιν ἀνέλθῃ περίπου εἰς 100.

Τὰ δὲ μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου

διορισθέντα ἀντεπιστέλλοντα μέλη τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ὅπως ἐπιμελῶνται τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἐν ἄλλαις πόλεσιν, εἶνε:

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μὲν ὁ κ. Σοφ. Ξένος.

Ἐν Ἀθήναις δὲ οἱ κκ. Ἀλέξ. Γρηγοριάδης, Γραμματεὺς β' τάξεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, Ἰ. Πανταζίδης, Καθηγητῆς, καὶ Παῦλος Βερσῆς, Ἐμπορος.

Ἐν Πειραιεὶ ὁ κ. Παναγῆς Βράτιμος, Φαρμακοποιός.

Ἐν Σύρῳ, ὁ κ. Νικ. Χαρτουλάρης.

Ἐν Τεργέστη, ὁ κ. Ἄρισ. Καρακάλης.

Ἐν Μασσαλίᾳ, ὁ κ. Ἄντ. Γ. Βασιλειάδης.

Ἐν Παρισίοις, ὁ κ. Α. Ἡλιάδης Βεζάνος.

Ἀνατέθη δὲ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Προέδρου ἡ ἀνεύρεσις καὶ ὁ διορισμὸς καταλλήλων προσώπων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ, ὡς ἀντεπιστελλόντων μελῶν.

Ἡ κανονικὴ αὕτη καὶ σταθερὰ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, εἶνε τὸ ἀλάνθαστον βάρόμετρον τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ὅστις ἤδη περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ μέλη, ἐκπροσωποῦντα πάσας τὰς ἐν Καίρῳ καὶ τῇ λοιπῇ Αἰγύπτῳ τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Β΄.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ, ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ,
ΚΑΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ.

Γενικαί μὲν Συνελεύσεις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἑξ, τρεῖς μὲν προκαταρκτικαὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐμῆς οἰκίας, σκοποῦσαι εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Συλλόγου, εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ εἰς τὰς πρὸς ἐκλογήν τοῦ Συμβουλίου ἀρχαιρεσίας. Τρεῖς δὲ ἐν τῷ ὀριστικῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου, ὧν μία μὲν ἑκτακτος, ἡ κατὰ τὴν 10 Φεβρουαρίου, πρὸς ἐγκαινιάσιν τοῦ Καταστήματος καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, δύο δὲ τακτικαί, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἡμετέρου Κανονισμοῦ

ὀρισμένη κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐνιαύσιος πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συλλόγου, καὶ ἡ σημερινή, ἧτις εἶναι ἡ πρώτη τῶν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Κανονισμοῦ συγκαλουμένων ἀνά πᾶσαν τριμηνίαν τακτικῶν γενικῶν συνελεύσεων.

Συνεδριάσεις δὲ τοῦ Συμβουλίου ἐγένοντο, πλὴν τῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἑξ ἄλλαι πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ διαφόρων οργανιστικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ Συλλόγου. Συνωδὰ δὲ τῷ κανονισμῷ, τὸ Προεδρεῖον οὐδὲν οὐδέποτε ἐνήργησεν ἄνευ τῆς προηγουμένης συσκέψεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου ὥστε παντὸς εἴτι ἐγένετο ἄχρι τούτου ὀρθὸν καὶ συμφέρον τοῦ Συλλόγου, ἡ τιμὴ ὀφείλεται εἰς τὸ Συμβούλιον, οὐ τὸ Προεδρεῖον ἐχρημάτισε πάντοτε πιστὸς ἐρμηνεὺς καὶ ἐκτελεστής. Ἀσίποτε δὲ τὸ Συμβούλιον μετὰ ζήλου καὶ ἀδελφικῆς συμπνοίας ἐργαζόμενον, διεφώτισε καὶ ἐχειραγώγησε σταθερῶς τὸ Προεδρεῖον εἰς τὴν εκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ὅφειλω τῷ ὄντι νὰ ὁμολογήσω, Κύριοι, ὅτι τὰ μέλη πάντα τοῦ Συμβουλίου αἰετοῦ ἐν ταῖς συνδιασκέψεσιν ὁδηγὸν ἔσχον τὸ ἀληθές τοῦ Συλλόγου συμφέρον καὶ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, μετ' ἀδελφικῆς δὲ ἄντως ὁμονοίας, καίτοι πολλάκις διχογνωμοῦντα, συνεζήτησαν καὶ ἀνεύρον τὴν ὀρθὴν καὶ συμφέρουσαν λύσιν ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων, ὡς κατεδείχθη τοῦτο ἀκολούθως πάντοτε ἐκ τῆς ἀγαθῆς τῶν ὑποθέσεων ἐκβάσεως.

Συναθροίσεις δὲ μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἄλλων φιλομαθῶν ἐγένοντο καθ' ἐσπέραν ἐφ' ὅλον τὸν μῆνα Μάρτιον ἐπὶ δύο ὥρας, καθ' ἧς ἐδιδάσκοντο διάφορα ὑπὸ διαφόρων λογίων ὠφέλιμα καὶ τερπνὰ μαθήματα.

Γ΄.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Κατὰ τὸ βραχὺ τῆς ἑαυτοῦ ὑπάρξεως διά-

στημα ὁ Σύλλογος ἐπετέλεσεν ἀνέτως τὰ ἐξῆς ἔργα:

1) Ἐνοικιάσας ἐπὶ τριετίαν, νυτρήτισαν ἀξιοπρεπῆς καὶ εὐρύχωρον καὶ λίαν κεντρικὸν κατάστημα, ἐξ οὗ, ὡς ἀπὸ φωταυγοῦς τινος κέντρου, θέλει διαχεεῖ ἐπὶ τὰ περίξ τὰς ζωγόνους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκτίνας. Τὸ Συμβούλιον δὲ, προνοοῦν περὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ἐν τῷ Καταστήματι κινητῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, ἔθηκεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν Οἰκονομοῦ, καὶ διώρισε τοιοῦτον τὸν ἐκ τῶν μελῶν Κ. Δημ. Διακομιδῆν.

2) Συνέστησε ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ καὶ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ἐν τῷ ἑαυτοῦ Καταστήματι, πρὸς κοινὴν χρῆσιν τῶν ἑαυτοῦ μελῶν. Μεριμνῶν δὲ τὸ Συμβούλιον περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τάξεως, διώρισεν Ἐπιμελητὴν μὲν τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Κ. Γερ. Μαζαράκην, κοσμητόρα δὲ τὸν ἑμμισθον τοῦ Συλλόγου ὑπάλληλον.

Τὸ Συμβούλιον δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ διαθέσῃ ποσὸν τι χρηματικὸν πρὸς ἀγορὰν καταλλήλων διὰ τὴν βιβλιοθήκην βιβλίων, ὡς αὕτη μόνον τὰ ἐκ δωρεᾶς διαφόρων φιλομούσων προερχόμενα βιβλία περιέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος, συμποσοῦμενα, εἰς 232 βιβλία καὶ εἰκόνας, δωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἐξῆς:

ὑπὸ Δ. Οἰκονομοπούλου βιβλία 77 εἰκόν 1.

» Ἐρν. Δουτίλ	» 34	
» Ἀλ. Ζήντσου	» 22	» 20.
» Ν. Σακκοπούλου	» 17	
» Γερ. Μαζαράκη	» 11	» 4.
» Ἰ. Ἀφθονίδου	» 3	
» Institut Egyptien	» 14	
» Ὁμηρ. Συλλ. Σμύρνης	» 4	
» Ε. Ε. Ρούπα	» 6	
» Ν. Μουφσάρατου	» 1	» 18.
» ἐν Παρισίοις Συλλόγου	» 1	
» Πατριαρχείου		» 4.
» Μιλτ. Ἰ. Ἀκαβάλου	» 4	

Τὸ Συμβούλιον πέποιθεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου θέλει εὐρεθῆ εἰς θέσιν, ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ διαθέσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἀγορὰν τῆς σειρᾶς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἧτις ἔσται τὸ λαμπρότερον τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης ἐγκαλλώπισμα. Ἐχὼ δ' ἐγὼ δι' ἐλπίδος, ὅτι καὶ ἄλλα τῶν μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου θέλουσι φιλοτιμηθῆ νὰ πλουτίσωσι διὰ δωρεᾶς τῶν τὴν ἡμέτεραν ἀρτισύστατον βιβλιοθήκην, ἧς ἡ ἀνάπτυξις πολλὰ θέλει παράσχει τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ τὰ πνευματικὰ ὠφελήματα.

Εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ἡμῶν παρατίθενται πρὸς ἀνάγνωσιν περὶ τὰ 20 φύλλα ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, προερχόμενα πάντα ἐξ ἀνταλλαγῆς πρὸς τὸ ἡμέτερον περιοδικόν. Τινὲς τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, καὶ μάλιστα τῶν μεγαλοσχημῶν αἱ μᾶλλον ἐπὶ ἐθνισμῷ καὶ ἀφιλοκερδείᾳ σεμνηνόμεναι, δὲν ἀντήλλαξαν ἄχρι τούτου τὰ φύλλα τῶν μετὰ τοῦ ἡμετέρου περιοδικῶν, οὗ τοῖς ἀποστέλλονται τακτικῶς τὰ φυλλάδια· ἀλλ' ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αὐταὶ μετ' οὐ πολὺ θέλουσι κοσμήσει τὸ ἡμέτερον Ἀναγνωστήριον. Τὸ συμβούλιον δὲν ἔκρινεν ἀκόμη φρόνιμον νὰ ἀγορασθῶσιν ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης διὰ τὸ Ἀναγνωστήριον, πρὶν ἢ ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

3) Συνέστησεν ἰδιόκτητον περιοδικὸν Σύγγραμμα, ὅπερ, ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ ΚΕΚΡΟΨ, θέλει τὸ μὲν θέτει εἰς συγκοινωνίαν διαρκῆ τὸν Σύλλογον ἡμῶν μετὰ τε τῶν μελῶν αὐτοῦ, τῶν ἄλλων Συλλόγων καὶ λοιπῶν λογίων καὶ φιλομουσῶν ὁμογενῶν, τὸ δὲ διαδίδει ὑγιεῖς καὶ ἑλληνοπρεπεῖς γνώσεις περὶ ὠφελίμων καὶ τερπνῶν ἀντικειμένων πρὸς τε τὰ μέλη του καὶ τὸν λοιπὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ συνέστη ὑπὸ τῶν ΚΚ. Δ. Οἰκονομοπούλου, ἀρχισυντάκτου, Θ. Κωνσταντινίδου, διευθυντοῦ, καὶ Δ. Γεωργιάδου, ταμίου. Χάρις δὲ εἰς τὴν ἠθικὴν ἐπιβρόχην, ἣν ἤδη ἐξασκεῖ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν τὰ ἔργα του ἐμπνέουσι τοῖς πᾶσι, τὸ περιοδικὸν ἡμῶν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὑπόδοκίμησε, τιμηθὲν διὰ τῆς συνδρομῆς φιλομούσων, ἐπαρκούντων εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ.

Παρετήρησάν τινες πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸ περιοδικόν, ὡς νῦν γράφεται, καταντᾷ ξηρὸν καὶ ὄλως φιλολογικόν, καὶ ὅτι, ἂν περιελάμβανε καὶ μυθιστορήματα, ποιήσεις, αἰνίγματα, γρίφους καὶ . . . καὶ . . . ἤθελεν εὐρεῖ διπλασίους συνδρομητάς. Ἀλλὰ τὸ περιοδικὸν φιλεκαπαιδευτικῶν Συλλόγου δὲν εἶναι ἔργον κερδοσκοπίας, οὔτε πρέπει νὰ παρέχῃ τοῖς ἀναγνώσταις δέλεαρ ἐπιβουλον καὶ διαφθειρόντων νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν, ὅπως τοὺς ἐλκύσῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του· ὁ ἡμέτερος λαὸς πεινᾷ καὶ διψᾷ πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς· πρὶν δὲ παραθέσωμεν αὐτῷ κεραιώματα καὶ γλυκίσματα καὶ ὀπώρας, πρὶν ἢ κεράσωμεν αὐτῷ βαρυτίμους οἶνους καὶ ἄλλα τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς ποτά, ἀνάγκη νὰ τὸν χορτάσωμεν διὰ καθαροῦ καὶ καλοῦ ἄρτου καὶ κρέατος, νὰ τὸν δροσίσωμεν διὰ διαυγοῦς καὶ εὐχύμου ὕδατος. Ὁ ἡμέτερος λαὸς ἔχει ἀνάγκην φωτῶν ἐλλήνων· μόνον δ' ἀφοῦ ἀπολαύσῃ τούτων κατακόρως, δυνάμεθα νὰ τῷ παραθέσωμεν ἀκινδύνως καὶ τῆς φραγκικῆς καλαισθησίας τὰ προϊόντα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ ΚΕΚΡΟΨ θέλει ἐξακολουθήσει νὰ γράφεται ὡς ἄχρι τούτου συστηματικῶς, διότι εἶναι περιοδικὸν Συλλόγου φιλεκαπαιδευτικῶν, μηδὲ ὄλως ἀπαθλέποντος εἰς κερδοσκοπίαν, ἀλλ' εἰς ἀσφαλῆ κοινὴν ὠφέλειαν.

4) Ὁργάνισε δὲ νυκτερινὰς διὰ τὸν λαόν

παραδόσεις, ἐν αἷς καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον ἐ-
διδάχθησαν ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑσπέραν:

- I) Ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα μετὰ τεχνολογίας, ὑπὸ Θ. Κωνσταντινίδου.
- II) Ἑλληνικὴ ἱστορία, ὑπὸ Γ. Μαζαράκη.
- III) Βυζαντινὴ ἱστορία, ὑπὸ Κ. Ἀκαβάλου.
- IV) Διπλογραφία, ὑπὸ Θ. Κωνσταντινίδου.
- V) Ἀνθρωπολογία, ὑπὸ Στ. Δέγλερῆ καὶ
- VI) Πειραματικὴ Φυσικὴ, ὑπὸ Δ. Οἰκονομοπούλου.

Αἱ παραδόσεις αὐταὶ, διακοπεῖσαι ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, θέλουσιν ἐπαναληφθῆ προσεχῶς.

Δ'.

ΛΕΞΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ταύτην συναπαρτίζουσιν 177 ἔγγραφα, ὧν 148 μὲν ἐξεληθόντα, 30 δ' εἰσεληθόντα.

Ἐκ τῶν ἐξεληθόντων 12 μὲν εἰσιν εἰδοποιητήρια, ἀπευθυνθέντα πρὸς διάφορα, ἐγκατεστημένα ἤδη, φιλολογικὰ σωματεία, ἵν' ἀναγγελθῆ αὐτοῖς ἡ σύστασις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ ἐπιτευχθῶσιν οὕτω σχέσεις αὐτοῦ φιλικαὶ μετ' ἐκείνων· εἰσὶ δὲ ταῦτα:

α) Ἐν Αἰγύπτῳ.

- 1) Τὸ Αἰγυπτιακὸν Ἰνστιτούτον.
 - 2) Ἡ Χεδιβικὴ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία.
- β) Ἐν Ἑλλάδι.
- 3) Ὁ ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος.
 - 4) Ὁ ἐν Ἀθήναις Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός.
 - 5) Ὁ ἐν Ἀθήναις Φιλολογικὸς Σύλλογος Βύρων.

γ) Ἐν Τουρκίᾳ.

- 6) Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Κόπλεως.
- 7) Ὁ Φιλεκαπαιδευτικὸς Θρακικὸς.
- 8) Ὁ Φιλεκαπαιδευτικὸς Ἡπειρωτικὸς.
- 9) Ὁ ἐν Σμύρῃ Φιλεκαπαιδευτικὸς Σύλλογος Ὁμηροσ.

10) Ὁ ἐν Λήμνῳ Φιλεκαπαιδευτικὸς Σύλλογος Ὁμοιοσ.

δ) Ἐν Γαλλίᾳ.

- 11) Ὁ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ἑλληνικῶν Σπουδῶν Σύλλογος, καὶ
- 12) Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλληνικὸς.

Ἐν δὲ τῶν ἐξεληθόντων εἶναι ἀπάντησις πρὸς εἰδοποιητήριον γενόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀναγνωστηρίου τὸ Σεπτεμβρίου, ἀναγγέλλοντος τὴν σύστασίν του.

16 δὲ ἀφορῶσιν εἰς διαφοροῦς τῆς τοῦ Συλλόγου ὑπηρεσίας ὑποθέσεις, καὶ

119 εἰσὶν ἐγκύκλιοι ἐπιστολαὶ, ἀπευθυνθεῖσαι πρὸς ὁμογενεῖς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἄλλαις τῆς Αἰγύπτου πόλεσι διαμένοντας, ἀναγγέλλουσαι πρὸς αὐτοὺς τὴν σύστασιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τὴν ἐγκαινίαν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ καὶ τὴν ἑναρξίν τῶν ἐργασιῶν του, καὶ παρακινῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἐγγραφὴν ἑαυτῶν τε καὶ ἄλλων φιλομούσων ὡς μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Ἐκ τῶν 30 δὲ εἰσεληθόντων ἔγγραφων 7 μὲν εἶναι ἀπαντήσεις Συλλόγων πρὸς τὸ ἡμέτερον εἰδοποιητήριον λίαν περιποιητικαί, τῶν ἐξῆς.

1) Τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Ἰνστιτούτου, συν-
οδευομένης καὶ ὑπὸ τῶν 14 τόμων τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ σωματείου ἐκδεδομένων.

2) Τῆς Χεδιβικῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας.

3) Τοῦ ἐν Ἀθήναις Παρνασσόσ, ἀναγγέλλοντος συγχρόνως, ὅτι προσεχῶς θέλει ἀποστείλει ἡμῖν καὶ πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδεδομένα ὑπ' αὐτοῦ συγγράμματα, ὡς καὶ ἄλλα βιβλία.

4) Τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ.

5) Τοῦ ἐν Σμύρῃ φιλεκαπαιδευτικοῦ ὁ Ὁμηροσ, δωρήσαντος συνάμα τῷ Συλλόγῳ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ Κ. Ε. Ε.

ῤούπα καὶ πάντα τὰ προεκδομένα τοῦ ἑαυτοῦ περιοδικῆς φυλλάδιον.

6) Τοῦ ἐν Μασσαλία Ἑλληνικοῦ, ὑποσχομένου τὴν κατόπιν ἀποστολὴν βιβλίων κλ. καὶ

7) Τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σεραπειοῦ, εὐχαριστοῦντος τῷ ἡμετέρῳ Συλλόγῳ διὰ τὰ πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ παραχωρηθέντα πλεονεκτήματα.

Ὅσα δὲ τῶν εἰσελθόντων εἶναι ἀπαντήσεις ὁμογενῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐγκύκλιον, ἀναγγέλλουσαι τὴν ἐγγραφὴν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐν τοῖς χωρίοις.

Τὰ δὲ λοιπὰ 15 ἐκ τῶν εἰσελθόντων ἐγγράφων ἀφορῶσιν εἰς τὴν διοικητικὴν τοῦ Συλλόγου ὑπηρεσίαν.

Ε΄.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἔσοδα τοῦ Συλλόγου ὑπῆρξαν ἀποκλειστικῶς αἰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμεναι ἐτήσιαι κανονικαὶ τῶν μελῶν καταβολαὶ, ἑκτακτοὶ δὲ συνδρομαὶ οὗτ' ἐζητήθησαν, οὗτ' ἐγένοντο, ἐκτὸς ἀσημάντων τινῶν ὑπερβάσεων τοῦ κανονισμένου ποσοῦ, διότι τὸ Συμβούλιον ἐφρόντισε, μετὰ μεγίστης περισκέψεως βαδίζον, καὶ δι' αὐστηρᾶς οικονομίας, νὰ μὴ ὑπερβῇ τοῦ ἡμετέρου ταμείου τὰς δυνάμεις. Κατόρθωσε δὲ τὸ μέγα κατόρθωμα τῆς ταχείας τοῦ καταστήματος ἐγκαταστάσεως καὶ τοῦ ἐπαρκούς αὐτοῦ εὐτρεπισμοῦ, χωρὶς τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου νὰ ἐπιβαρυνθῇ κατ' ἐλάχιστον ὑπὸ χρεῶν, ὡς θέλετε ἴδη κατωτέρω.

Δωρήματα δὲ εἰς εἶδη ἀξίας προσνήχθησαν τῷ Συλλόγῳ, ἐκτὸς τῶν βιβλίων τὰ ἐξῆς:

1) Ἐν κιβώτιον κηρίων ἐκ στεαρίνης, ἀξίας 110 φράγκων, ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρνέστου Δουτίλ, προξένου τῆς Ὀλλανδίας.

2) Προτομή τοῦ Ἀντιβασιλέως ἐκ γύψου, ἀξίας 100 φράγκων, ὑπὸ Ἰακ. Βαρούτι.

3) Ἡ μεγάλη τῆς αἰθούσης ὑελοθύρα, ἀ-

ξίας φράγκων 100 ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἡλ. Θεοδωρακοπούλου.

4) Ἐριούχον πρὸς ἐπικάλυψιν τῆς μεγάλης τραπέζης τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ἀξίας φρ. 30, ὑπὸ τοῦ Κ. Στεργίου Ἀδάμ.

5) Τὰ 4 λευκὰ παραπετάσματα τῆς αἰθούσης καὶ ἄλλα τινὰ εἶδη, ἀξίας ἐν ὄλῳ φρ. 80, ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Γεωργιάδου.

6) 30 σακκία πρὸς ὑπόστρωσιν ὑπὸ τοῦς τάπητας, ἀξίας φρ. 30, ὑπὸ Κυρίου Δ. Διακομίδου, καὶ

7) Ὑπὸ τῶν ΚΚ. Σ. Βιολαῖα καὶ Ἀδελφῶν Τριανταφύλλου ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν φωτισμὸν τοῦ καταστήματος γὰζ, οὗ ἡ δαπάνη ἀναβαίνει εἰς 20 περίπου φράγκα κατὰ μῆνα.

Τὰ μὲν ἐκ τῶν κανονικῶν καταβολῶν τῶν 185 τακτικῶν μελῶν εἰσπραχθέντα ἀναβαίνουσιν εἰς φράγκα 4650.

Αἱ δὲ μέχρι τοῦδε γενόμεναι δαπάναι, διανεμόμεναι ὡς ἐξῆς:

1) Ἐνοίκιον πρώτης ἐξαμηνίας	
Λίρ. Ἀγγλίας 20, ἴτοι φράγκα	505
2) Ἐπιδιορθώσεις τοῦ κατασ. φρ.	619
3) Χρωματισμοὺς ταπισαρ. κλ. φρ.	525
4) Ἀγορὰ ἐπίπλων φράγκα	2,132.80
5) Ἀγορὰ βιβλίων, γραφικῆς ὕλης, ἐκτύπωσις προσκλητηρίων κτλ.	
γραμματοσῆμα κτλ. φράγκα	329.25
6) Μισθοὶ κλητῆρος φράγκα	236
	<hr/>
	4,340.75

Ὅστε μένη ὑπόλοιπον ἐκ φράγκων 302.95.

Ταῦτα, μετὰ τῶν ἀκολούθως εἰσπραχθησόμενων ἐκ νέου ἐγγραφῶν μελῶν θέλουσι βεβαιότατα ἐπαρκέσει διὰ τὰς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ὑπολειπομένας δαπάνας τοῦ Συλλόγου πρὸς πληρωμὴν τοῦ τῆς β' ἐξαμηνίας ἐνοικίου, ἐκ φράγκων 505 καὶ τῶν μισθῶν τοῦ

κλητῆρος διὰ τοὺς 7 ἔτι ὑπολειπομένους μῆνας ἐκ φράγκων 525.

Ὅστε ἡ οἰκονομικὴ θέσις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου εἶνε, ὡς βλέπετε, ἀνθηρὰ καὶ ἐπιζήλος, διότι ἄνευ ἐκτάκτων συνδρομῶν καὶ διὰ μόνης τῆς εὐτελοῦς ἐτησίας καταβολῆς τῶν μελῶν ὁ Σύλλογος ἐξετέλεσε πάσας τὰς μεγάλας τῆς ἐγκαταστάσεώς του δαπάνας, ἄνευ χρέους, καὶ μάλιστα, καθ' ἃ ἐλπίζεται, θέλει ἔχει κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐνιαυσίου περιόδου καὶ περίσσευμά τι ἐν τῷ ταμείῳ του.

Τοιαύτη ἡ παρούσα κατάστασις τῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου πραγμάτων καὶ τοιαῦτα τὰ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τούτου πεπραγμένα.

Ἦδη ἐπιτραπείτω μοι ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς, πρὶν ἢ κλείσω τὴν παρούσαν ἔκθεσιν, ἀδελφικάς τινὰς παραγγελλίας, εἰς τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν καλὴν ὑπόληψιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀφορῶσας.

Ἐπειδὴ ὁ Σύλλογος ἡμῶν εἶνε ἀρτίσυστατος, ἡμεῖς δὲ πάντες εἴμεθα ἀκόμη ἀσυνείθηστοι εἰς τὸν συλλογικὸν βίον καὶ ἀπειροὶ περὶ τὴν συμπεριφορὰν, ἣτις ἀρμόζει εἰς ἀνθρώπους, συναιτερισθέντας, ὅπως, κατὰ τὸν κανονισμὸν ἡμῶν, ἐπιδιώξωσι τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν ἑαυτῶν ὁμογενῶν, φρονῶ, ὅτι δὲν εἶνε ἄκαιρον, οὔτε μάταιον νὰ συνδιασκεφθῶμεν ἐν ταῦθα ἐπ' ὀλίγον περὶ τε τῆς νέας ἡμῶν θέσεως καὶ τῶν ἠθικῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἐκουσίως ἀνελάβομεν, γενόμενοι μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἀναπόφευκτον λοιπὸν εἶνε, κατ' ἐμὲ, ν' ἀρχίσωμεν νὰ συμμορφώμεθα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ θέσεως ἡμῶν, παρέχοντες ἑαυτοὺς παράδειγμα ἐπιζήλον αὐταπαρνήσεως, ἀξιοπρεπείας καὶ φιλομαθείας πρὸς τὸν λαόν, οὗ ἐπαγγελόμεθα τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἠθικοποίησιν, καὶ πρὸς ἃν ἀγω-

νιζόμεθα νὰ ἐμπνεύσωμεν τὸν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πρόοδον ἔρωτα. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ πληρώνωμεν τὴν ἐνιαύσιον καταβολὴν μας· δὲν ἀρκεῖ νὰ θεσπίζωμεν συστάσεις βιβλιοθηκῶν, ἀναγνωστηρίων, δημοσίων ὀμιλιῶν, νυκτερινῶν παραδόσεων κτλ., καὶ μετὰ ταῦτα, θεωροῦντες, ὅτι ἐξεπληρώσαμεν δεόντως καὶ πλουσιοπαρόχως τὰ συλλογικὰ ἡμῶν καθήκοντα, ν' ἀποσυρόμεθα μετὰ τὴν συνείδησιν ἡσυχον, καὶ νὰ κατατρίβωμεν τὸν καιρὸν μας εἰς διασκεδάσεις καὶ περιπάτους, λέγοντες τρόπον τινὰ, πρὸς τὸν λαόν: ἰδοὺ σοι, δαπανήσας ἀδρόως καὶ ἐργασθεὶς ἱκανῶς, λαμπρὰν ἡτοίμασα τράπεζαν· ἄγε δὴ, τρῶγε καὶ εὐφραίνου, καὶ εὐλόγει τὸ ὄνομά μου· ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ συνευφραίνωμαι μετὰ σοῦ, διότι καιρὸν δὲν ἔχω, διότι εἰμι χορτασμένος, διότι . . . Δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα, Κύριοι, ἵνα τὸ ὄνομα ἡμῶν καταστῇ εὐλογητὸν παρὰ τῷ λαῷ. Διότι ὁ ἡμέτερος λαὸς καὶ μετὰ ὀρθὴν κρίσιν εἶνε πεπρoικισμένος καὶ μετὰ δόσιν μεγάλην ἀξιοπρεπείας· ἐννοεῖ δὲ κάλλιστα, ὅτι ἡ οὕτω πρὸς αὐτὸν προσφερομένη ἐκπαίδευσίς κατ' οὐδὲν διαφέρει ἐπιδεικτικῆς ἐλεημοσύνης, ἐξευτελιζούσης τὸν λαμβάνοντα, ὅστις ἕνεκα τούτου, ἀναγκάζεται νὰ ὑπεκκλίνῃ αὐτὴν, ἵνα διασώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του, ἐνῶ τοῦναντίον ὁ ἡμέτερος λαὸς τιμὴν του μεγάλην θεωρεῖ πάντοτε τὴν μετὰ τῶν καλλιτέρων συναναστροφὴν του, καὶ μετὰ πόθου καὶ χαρᾶς τρέχει ὅπου ἐλπίζει νὰ ἴδῃ παρακαθημένους καὶ συνακροωμένους μετ' αὐτοῦ τοὺς καλλιτέρους του, οὓς καὶ τιμᾶ καὶ σέβεται, τότε ἰδιαζόντως.

Ἄν λοιπὸν θέλητε νὰ γείνητε ὠφέλιμοι πρὸς τὸν λαόν, ἂν θέλητε νὰ τῷ ἐμπνεύσητε ἀσφαλῶς τὸν ἔρωτα τῆς παιδείας καὶ τὸν πόθον τῆς μαθήσεως, ἐλύσατέ τον πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς ἐν μέσῳ αὐτοῦ συχῆς παρουσίας σας. Μὴ φοβείσθε δὲ, ὅτι, οὕτω πολιτευόμενοι, συναναμιγνύμενοι δηλ: τῷ

λαῶ, καταβιβάζεσθε δὴθεν, καὶ βλάπτετε τὴν ἀξιοπρέπειάν σας. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ! ὁ πλούσιος, ὁ λόγιος, ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος, ὁ ἐρχόμενος εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῷ εὐγενεῖ καὶ ὑψηλῷ σκοπῷ τοῦ νὰ φωτίσῃ καὶ ἠθικοποιήσῃ αὐτόν, δὲν καταβιβάζεται αὐτὸς μέχρι τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀναβιβάζει τὸν λαὸν μέχρις ἑαυτοῦ, καὶ, λαμβάνων ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἀνέλκει αὐτόν ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς ἀμαθίας καὶ τοῦ βορβόρου τῶν χυδαίων παθῶν πρὸς τὸ φῶς τῆς παιδείας καὶ τὸν παράδεισον τῶν ἀρετῶν. Μόνον δὲ ὁσάκις ὁ εὐγενὴς συναναμίγνυται μετὰ τοῦ λαοῦ χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν ἀθεμίτων ὠφελημάτων, μόνον τότε καταβιβάζει καὶ ἐξευτελίζει ἑαυτόν, μόνον τότε καταβαίνει ἀπὸ τῆς περιωπῆς τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας εἰς τὸν βυθὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς χυδαίας ἀτιμίας. Ἄς συχνάζωμεν λοιπὸν, ὅσον τὸ δυνατόν πλεῖστον, εἰς τε τὸ ἀναγνωστήριον καὶ τὰς νυκτερινὰς παραδόσεις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ἂν θέλωμεν νὰ προσελκύσωμεν τὸν λαὸν εἰς αὐτὰς καὶ νὰ τῷ ἐμπνεύσωμεν ἀπόπως καὶ ἀνεπαισθῆτως τὸν πρὸς τὴν μάθησιν πόθον.

Μὴ δὲ νομίση τις ἐξ ἡμῶν, ὅτι χάνει δὴθεν τὸν καιρὸν του, συχνάζων εἰς παραδόσεις σοφειῶν καὶ διὰ τὸν λαὸν γινομένης. Μάθετε, ὅτι καὶ ὁ μᾶλλον πεπαιδευμένος ἄνθρωπος πάντοτε ἔχει κάτι τι νὰ μάθῃ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν στοιχειωδεστέρων παραδόσεων ὡς βεβαίῳ δε, ὅτι ἐγὼ αὐτὸς, ὁ ἐκ παιδῶν οὐδὲν ἄλλο πράττων ἢ νὰ διδάσκωμαι καὶ σπουδάζω, πολλὰ ἔμαθον, ἢ τοῦλάχιστον ἀνεμνήσθην πλείστον, ἢ εἶχα λησμονήσει, παρευρισκόμενος τακτικῶς εἰς τὰς καθ' ἑσπέραν γινομένης ἐν τῷ ἡμετέρῳ Συλλόγῳ παραδόσεις. Εἶνε τοῦλάχιστον βέβαιον καὶ ἀναντίρρητον, ὅτι ἐν τοῖς καφενεῖοις, καὶ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ κατὰ τὰς ἄλλας διασκεδάσεις, ὁ ἄν-

θρωπος οὐδὲν θετικῶς ἄξιον λόγου καὶ χρησίμου μαθαίνει, οὐδὲν ἄλλο ὀριστικῶς πορίζεται, ἢ ματαίαν πολυτίμου χρόνου τριβὴν, δαπάνην ἀείποτε χρημάτων, βλάβην ὑπολήψεως καὶ υἰείας.

Δεύτερον δὲ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀναπτυσσόμενος ἐν ἡμῖν αἴσθημά τι ἀδελφισμοῦ, αἴσθημα ἀμοιβαίας τινὸς συμπαθείας, καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι εἴμεθα μέλη τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου, πρέπει ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐμπνέῃ ἡμῖν ἀμοιβαίον τι αἴσθημα σεβασμοῦ, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ἡμῖν ὡς ἠθικὸς τις δεσμὸς, ὡς ἀφορμὴ ἰδιαζούσης τινὸς ἀμοιβαίας οικειότητος. Δὲν ὑπάρχει ἀληθῶς ὠραιότερον θέαμα τῆς μετὰ τῶν μελῶν φιλολογικῶν Συλλόγου ἀμοιβαίας συμπαθείας καὶ οικειότητος, ὡς δὲν ὑπάρχει φαινόμενον παραδοξότερον τοῦ νὰ βλέπῃ τις τὰ μέλη Συλλόγου, ἐπαγγελιομένου τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἠθικοποίησιν τῆς κοινωνίας, ἀμοιβαίαν δεικνύοντα ἀδιαφορίαν, μηδὲν λαμβάνοντα περὶ τῶν ἐταίρων τῶν ἐνδιαφέρον, μηδένα ἐκδηλοῦντα πρὸς ἄλληλα συναδελφικὸν σεβασμόν. Ἀνάγκη λοιπὸν, Κύριοι, ν' ἀρχίσῃ ἐπιδρῶσα εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι εἴμεθα μέλη ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου, καὶ συνεργαζόμεθα πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἱερόν καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἠθικοποίησιν τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν. Ἀνάγκη καὶ ἄλλος νὰ προστεθῇ εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε συνδέοντας ἡμᾶς ἀδελφικοὺς δεσμούς. Ἄχρι τούτου εἴμεθα ἀδελφοὶ ἐν Ἑλληνισμῷ, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, ἀδελφοὶ ἐν ξενιτείᾳ ὧμεν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἀδελφοὶ ἐν Συλλόγῳ.

Τελευταῖον πρέπει ν' ἀρχίσωμεν νὰ μεριμνῶμεν σπουδαίως περὶ τῆς ἀξιοπρέπειας ἡμῶν τε καὶ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Οὐδὲν δὲ τοσοῦτον ἐξευτελίζει καὶ καταστρέφει τὴν ἀξιοπρέπειαν ταύτην, ὅσον αἱ ἐν ταῖς τριβῶν καὶ τοῖς καφενεῖοις, ἄστοποι, καὶ ζωνη-

ραὶ τὰ πολλὰ κατακτῶσαι, συζητήσεις περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Συλλόγου. Διότι οἱ ξένοι, οἱ παριστάμενοι καὶ ἀκούοντες ταύτας, εἰ μὲν ἀγνοοῦσι τὴν ἐν πᾶσιν ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ Συλλόγου ἀδελφικὴν ὄντως σύμπνοιαν τῶν μελῶν τοῦ διοικοῦντος Συμβουλίου, ἐκλαμβάνουσιν ὅτι φοβερὰ ἐν αὐτῷ ἐπικρατεῖ διχόνοια καὶ ἀσυμφωνία· εἰ δὲ γινώσκουσι καλῶς τὴν σταθερῶς ὑφισταμένην ἐν τῷ Συλλόγῳ ἀρμονίαν καὶ ὁμόνοιαν, ἐκλαμβάνουσι τὸν ἐπικριτὴν ὡς ἰδιοτελῆ τινα καὶ πείσμονα, ζιζάνια προσπαθοῦντα νὰ σπείρῃ ἐν τῷ Συλλόγῳ καὶ σκάνδαλα νὰ ἐγείρῃ ὅπου πᾶς τις καθῆκον ἔχει ἱερόν νὰ φέρηται μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ μετριοπαθείας· εἴτε δὲ τοῦτο ἐκλάβωσιν οἱ παριστάμενοι, εἴτ' ἐκεῖνο, πάντοτε βλάβη προσγίνεται εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἐρίζοντος καὶ φωνασκοῦντος μέλους, ὅπερ ἐν τούτοις πράττει τοῦτο, οὐχὶ ὑπὸ πνεύματος καλίας ἀγόμενον, ἀλλ' ἀπλῶς ἐξ ἀπειρίας ἢ ἐπιπολαϊότητος, ἴσως δὲ ὑπὸ κακῶς ἐννοουμένου ζήλου ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου. Ἄς ἀπέχωμεν λοιπὸν μετὰ προσοχῆς ἀπὸ πάσης περὶ τῶν τοῦ Συλλόγου πραγμάτων συζητήσεως καὶ ἔριδος ἀκαίρου καὶ ἀτόπου, ἔχοντες πάντοτε κατὰ νοῦν τὴν ὠραίαν ἐθνικὴν ἡμῶν παροιμίαν «Τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δῆμῳ». Ἄν δὲ ποτε μέλος τι τοῦ Συλλόγου νομίση ὅτι ἐγένετο ἢ συμβαίνει τι ἄστοπον ἢ ἐπιζήμιον ἐν τῷ Συλλόγῳ, πρῶτον μὲν ἔστω βέβαιον, ὅτι τοῦτο γίνεται κατὰ γνώμην ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου πάντοτε· διότι, ὡς προεῖπον, οὐδὲν οὐδέποτε ἐγένετο, ἢ γίνεται, ἢ θὰ γείνη, ἄνευ προηγουμένης τοῦ Συμβουλίου γνωμοδοτήσεως, ὥστε οὐδὲν οὐδέποτε ἀποδοτέον τῷ Προέδρῳ, ἢ τῷ Γραμματεῖ, ἢ τῷ Ταμίᾳ προσωπικῶς. Ἐπομένως, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἡ πρόληψις, ὅτι τὸ Συμβούλιον, ἐκλεχθὲν διὰ τῆς ἐλευθερᾶς ψήφου τῶν μελῶν

τοῦ Συλλόγου, ἀπαρτίζεται ἐκ προσώπων, ἀπολαούντων πάσης τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Συλλόγου, ἔπεται, ὅτι τοῦτο, διηνεκῶς περὶ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Συλλόγου καταγιγνώσκον, καὶ ἐμβριθῶς ἐκάστοτε περὶ αὐτῶν σκεπτόμενον καὶ ἀποφασίζον, γινώσκει κάλλιον παντὸς μέλους τὰ καθέκαστα πάσης ὑποθέσεως, καὶ σπουδαίως ἢ εἶχε βεβαίως λόγους ν' ἀποφασίσῃ καὶ διατάξῃ τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἐγένοντο καὶ οὐχὶ ὡς τὰ μεμονωμένα μέλη, τὰ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων ὄντα, δύνανται νὰ ἐκλαμβάνωσιν, ὅτι ἔπρεπε νὰ γείνωσι. Ἄν δ' ὅμως ποτὲ πᾶσαι αὐταὶ αἱ σκέψεις μὴ ἤθελον θεωρηθῆ ἑπαρκεῖς, ὅπως πείσωσι μέλος τι περὶ τοῦ ὅτι τὸ γινόμενον ἐν τινι ὑπόθεσι καλῶς καὶ ὀρθῶς γίνεται, ἀφοῦ οὕτως ἔδοξε τῷ Συμβούλιῳ ἂν μέλος τι ἀκράδαντον ποτὲ καὶ ἀμετάβλητον σχηματίσῃ πεποιθήσιν, ὅτι τὸ γινόμενον, καίτοι συζητηθὲν καὶ ἀποφασισθὲν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴν παράλογον ἀξίωσιν, ὅτι εἶνε ἀ λ ἄ ν θ α σ τ ο ν, εἶνε οὐχ' ἥττον ἄστοπον καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸν Σύλλογον, τότε ἀντὶ νὰ θορυβῆ καὶ φωνασκῆ ἐν τοῖς καφενεῖοις, καὶ νὰ ἐγείρῃ σκάνδαλα δωρεάν, ἃς ἀπευθυνθῆ πρὸς ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου οἰονδήποτε, καὶ ἃς ἐκθέσῃ αὐτῷ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐμβριθῶς τὴν σειράν τῶν σκέψεών του, τοὺς λόγους τῆς διχογνωμίας του καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὐτὸ νομίζει συμφερότερον νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ περὶ ἧς πρόκειται ὑπόθεσις. Ἄς ἦνε δὲ βέβαιον, ὅτι, οὕτω πολιτευόμενον, οὐ μόνον θέλει ἐπιτύχει τοῦ ποθουμένου ἀθορύβως καὶ ἀξιοπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ θέλει δεόντως ἐκτιμηθῆ, καὶ παρὰ τοῦ Συλλόγου ὅλου ἐπαινεθῆ· ἐνῶ διὰ τοῦ ἀκαίρου καὶ ἀτόπου θορύβου οὐ μόνον δὲν ἐπιτυγχάνεται τοιαύτη τις ποθητὴ καὶ ἀξιοπρεπῆς διόρθωσις, ἀλλὰ καὶ πείσματα γεννῶνται, ὀλεθρίως

εις τὸ μέλλον ἐπιδρώντα ἐπὶ πάσης συζητήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ Συλλόγου.

Δ η μ ο τ ι κ ὅ τ η ς λοιπὸν, ἀμοιβαία συμπαθεῖα καὶ τήρησις ἀξιοπρεπείας, στώσαν τοῦ λοιποῦ τὰ τρία κυριωδέστερα γνωρίσματα παντὸς μέλους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ὥστε, ὅταν ξένος τις, βλέπων τινὰ ἐξ ἡμῶν, παντοῦ καὶ πάντοτε παρουσιάζοντα τὰ τρία ταῦτα εὐγενῆ διακριτικὰ σημεῖα, καὶ ἐρωτῶν τίς οὗτος; μανθάνη, ὅτι « εἶνε μέλος τοῦ Φιλεκπιαιδευτικοῦ Συλλόγου ἢ «ΕΝΟΘΗΣ», θέλει θεωρῆ εὐτυχίαν του μεγάλην τὴν νὰ συγκαταριθμηθῆ καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν μελῶν Συλλόγου, ὅστις οὐ μόνον τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ ἐπαγγέλλεται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἑαυτοῦ μέλη ἐμπνέη τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα αἰσθηματὰ. Νομίζω δὲ, ὅτι ἀμοιβὴ γλυκυτέρα καὶ ὠραιότερα ταύτης δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν, ὅσας ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ἐθνικοῦ τούτου καθιδρύματος καταβάλλομεν.

Τὸ Συμβούλιον, Κύριοι, ἐπεφόρτισέ με νὰ υποβάλω εἰς τὴν ἀναρρήσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὀνόματά τινὰ σεβαστὰ καὶ διακεκριμένας κατέχοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν θέσεις, ὡς μέλη ἐπίτιμα τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Ἐπειδὴ ὅμως παρατηρῶ, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν εἶνε ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, ἀναγκάζομαι ν' ἀναβάλω τὴν πρότασιν τῆς ἀναρρήσεως ταύτης εἰς μίαν τῶν προσεχῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Συνέχεια.)

26

ΠΡΩΤΕΡΙΟΣ

(431—437)

καὶ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΙΛΟΥΡΟΣ, παρείσακτος (437—460).

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Διοσκόρου ἐξελέχθη Πατριάρχης ὁ Ἀρχιεπισκόπος τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας Πρωτέριος, ὅστις τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπέστειλε, κατὰ τὸ εἰθὺς, πρὸς τὸν Πάπαν τὴν ἑαυτοῦ εἰρηνικὴν ἐπιστολήν, μεγάλως εὐχαριστήσασαν τὸν Πάπαν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ὁμολογίαν τῶν ὑγιῶν δογμάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Πάπας ἀπήντησε λίαν εὐμενῶς πρὸς αὐτὴν καὶ θερμῶς συνεχάρη τῷ Πρωτέρῳ διὰ τῆς ἀπὸ 10 Μαρτίου 434 ἀπαντησεῶς του, ὥστε αἱ τῶς διακεκομμένα, διὰ τὴν κακοδοξίαν τοῦ Διοσκόρου, σχέσεις τῆς Ῥώμης μετὰ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκκλησίας ἀποκατέστησαν ἐκ νέου.

Τῷ 437 νέαι ἀνεφύησαν ἐν τῇ Ἀλεξανδρινῇ ἐκκλησίᾳ ταραχαί, ἐγερθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἱερέως Τιμοθέου καὶ τοῦ διακόνου Πέτρου Μόγγου, οὗς ὁ Αὐτοκράτωρ Μαρκιανὸς εἶχεν ἐξορίσει ἕνεκα τῆς ἀφοσιώσεώς των εἰς τὸν Διόσκορον καὶ τὰς κακοδοξίας αὐτοῦ, ἀλλ' οἵτινες ἐπανήλθον, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ Τιμοθεὸς διὰ πανουργίας καὶ δόλου, ὧν ἕνεκα ἐπωνομάσθη καὶ Αἰλουρος, κατόρθωσε νὰ προχειρισθῆ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὑπὸ δύο ἐπισκόπων, καὶ, ἵνα συμπληρῶσιν τὸ ἔγκλημα τῆς παρεισδύσεώς του, ἐφόνευσε τὸν Πρωτέριον μετὰ ἐξ ἄλλων προσώπων ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ αὐτῷ τῆς ἐκκλησίας του, τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, 29 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 437. Ἐμείνει δὲ, κατὰ τὸν Ἐλ-

μακί, κύριος τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκκλησίας, μέχρι τοῦ 460, ὁπότε ἐξεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος.

27

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΣΟΛΟΦΑΚΙΟΛΗΣ.

(460—482 Μ. Χ.).

Ἦεντε μῆνας μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Αἰλίου, ἀνηγορεύθη Πατριάρχης Τιμοθεὸς ὁ Σολοφακιόλης. Τῷ 473, ἐπανελθόντος τοῦ Αἰλίου τῇ προστασίᾳ τοῦ τυράννου Βασιλίσκου, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Χερσονήσου, ὅπου τὸν εἶχεν ἐξορίσει ὁ Λέων, ὁ Τιμοθεὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῆ εἰς Κάνωπον. Ὁ Αἰλουρος, κάτοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας γενόμενος, παρέπεισε τὸν τυράννον Βασιλίσκον νὰ καταδικάσῃ τὴν ἐν Χαλκιδόνι Σύνοδον. Ἀλλὰ τῷ 477, τῇ 7 τοῦ Αἰγυπτιακοῦ μηνὸς Μεσορι (31 Ἰουλίου) ἀπέθανε, κατὰ τοὺς μὲν λαβῶν δηλητήριον, κατὰ τοὺς δὲ ἐκ γήρατος. Ἄξιον δὲ περιεργείας εἶνε, ὅτι ὁ Αἰλουρος ἀνεθεματίσεν ὁμοίως τὸν τε Εὐτυχῆ καὶ τὴν ἀναθεματίσασαν αὐτὸν Σύνοδον τῆς Χαλκιδόνος ἐκείνον μὲν, διότι ἠρνεῖτο εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ταύτην δὲ, διότι παρεδέχετο ἐν αὐτῷ δύο φύσεις, θεῖαν καὶ ἀνθρωπίνην. Τὸν Αἰλουρον ἀποθάνοντα ἀντικατέστησαν οἱ αἵρετικοὶ διὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Πέτρου Μόγγου, ὃν ὅμως ἐξεδίωξε τὸ ἄρθεον ὁ Αὐτοκράτωρ Ζήνων 36 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκλογὴν του. Τιμοθεὸς δὲ ὁ Σολοφακιόλης, ἀποκαταστάς εἰς τὸν θρόνον του μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Μόγγου, ἀπέβιωσε τῷ 482 περὶ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Κατηγοροῦσι δ' αὐτὸν οἱ ὀρθόδοξοι συγγραφεῖς ἐπὶ ὑπερβαλλούσῃ ἐπιεικείᾳ πρὸς τοὺς πολεμίους τῆς ἐν Χαλκιδόνι Συνόδου.

28.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΑΛΑΙΑΣ.

(482).

Ἰωάννης Ταλαίας, ἱερεὺς τοῦ μοναχικοῦ

τάγματος τῆς κατὰ τὴν Θηβαίδα νήσου Ταβέννης καὶ οἰκονόμος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν ὀρθόδοξων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Τιμοθέου Σολοφακιόλου. Ἀνάκιος ὅμως, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὀργισθεὶς διότι δὲν ἐπέστειλεν αὐτῷ τὴν συνήθη εἰρηνικὴν μετὰ τὴν ἀναρρήσιν του, διενεργεῖ τὴν ἐκ τοῦ θρόνου ἔξωσιν του καὶ τὴν τοῦ Πέτρου Μόγγου ἀποκατάστασιν περὶ μῆνα Ὀκτωβρίου. Ὁ Ταλαίας, ἀποσυρθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν, ἐφεσιβάλλει τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐξώσεώς του πρὸς τὸν Πάπαν, προτροπῇ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Καλειδίου, καὶ μεταβαίνει εἰς Ῥώμην. Τῷ 491, ἀποθάνοντος τοῦ Ζήνωνος, ἀπέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐλπίσας νὰ τύχῃ τῆς ἀποκαταστάσεως παρὰ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, Αὐτοκράτορος Ἀναστασίου, πρὸς ὃν ἦτο καλῶς γνωστός. Ἀλλ' ὁ Ἀναστάσιος τὸν καταδικάζει εἰς ἐξορίαν, καὶ ἐπανελθόντα εἰς Ῥώμην, ὁ Πάπας διώρισεν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Καμπανίᾳ Νόλης, οὐδεμίαν πλέον ὑπολειφθεῖσης ἐλπίδος ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, ἐφ' ὃν μόλις διέμεινε ἐπὶ ἐξ μῆνας. (ἀκολουθεῖ).

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΤΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ.

(Συνέχεια.)

§ 26. Αὐτὸς οὗτος δὲ (ὁ ἥλιος) εἶνε, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, καὶ ὁ αἴτιος τῆς ξηρότητος τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀέρος, ὃν δικαίαι κατὰ τὴν διάβασίν του οὕτω δὲ τὰ ἄνω μέρη τῆς Λιβύας εὐρίσκονται εἰς ἀνάσιν θέρους. Ἐάν δὲ ποτε ἢ τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους διάταξις μεταλλάσσεται, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὰ σημεῖα μεταβάλλονται εἰς τρόπον, ὥστε, ὅπου μὲν τὴν ὑπάρχει ὁ βορρᾶς καὶ ὁ χειμὼν, νὰ μετατεθῆ ὁ νότος καὶ ἡ μεσημβρία, ὅπου δὲ τὴν

εὐρίσκειται ὁ νότος, νὰ μετατεθῆ ὁ βορρᾶς, τότε ὁ ἥλιος, ἀπεδιωκόμενος ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορρᾶ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, θὰ ὠθεῖτο πρὸς τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, καθὼς σήμερον ὠθεῖται πρὸς τὰ ἄνω τῆς Λιβύας· πιστεύω δὲ, ὅτι, διερχόμενος οὕτω διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης, ἤθελεν ἐπεξεργάζεσθαι εἰς τὸν Ἰστρον οἷα τὸρα παρατηρούμεν συμβαίνοντα δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Νεῖλον.

§ 27. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ὁ Νεῖλος δὲν παράγει ὄροσερους ἀνέμους, τὴν ἐξῆς ἔχω γνώμην, ὅτι δηλ. δὲν εἶνε πρέπον ν' ἀναμῆν τις πνεύματα ἀπὸ γωρῶν λίαν θερμῶν· διότι αἱ ὄροσεραὶ αὐραὶ συνήθως προσπνέουσιν ἀπὸ ψυχροῦ τινος μέρους.

§ 28. Καὶ ταῦτα μὲν ἔστωσαν ὡς ὑπάρχουσι νῦν καὶ ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγένοντο. Τοῦ δὲ Νεῖλου τὰς πηγὰς οὔτε τῶν Αἰγυπτίων οὐδεὶς, οὔτε τῶν Λιβύων, οὔτε τῶν Ἑλλήνων, μετ' ὧν συνωμίλησα περὶ τούτου, ἐγίνωσκε ποῦ κείνται· μόνον δ' ἐν τῇ Σαΐδι πόλει τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἱερογραμματεὺς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς (α) ἰσχυρίζετο, ὅτι ἐγίνωσκε καλῶς τὰ περὶ τούτου, εἰ καὶ μοῦ ἐφαίνετο, ὅτι παίζων μᾶλλον ἢ σπουδάζων ἰσχυρίζετο ταῦτα. Ἐλεγε δὲ ὅτι ὑπάρχουσι δύο ὄρη, ὧν αἱ κορυφαὶ ἀπολήγουσιν εἰς ὄξυ, κείμενα μεταξὺ τῆς ἐν τῇ Θηβαΐδι πόλεως Συήνης καὶ τῆς

(α) Ἐν Σαΐδι ἐτιμᾶτο ἰδίως καὶ εἶχε ναὸν μεγαλοπρεπῆ ἢ Ν ἐ ὐ θ ἢ Ν ἐ θ, ἧτις, κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν μυθολογίαν, ἦν ἡ Ἐμφρον καὶ ἡ πῖα θεὰ τοῦ πολέμου, ἀντίθετος τῇ ἀγρία καὶ φονικῇ συναδέλφω αὐτῆς Π ἄ χ τ. Ἐκ τῆς Σαΐδος, ὡς γνωστὸν, ἀνεγώρησεν, ἐν τῇ ΙΣΤ' Π. Χ. ἑκατονταετηρίδι, ἡ εἰς Ἀθῆνας ὑπὸ τὸν Κέρκωπα μεταβᾶσα ἀποικία, φέρουσα μετ' ἐκείτης τὸ τε ὁμοίωμα καὶ τὴν λωτρίαν τῆς πολιούχου τῆς Σαΐδος θεότητος Ν ἐ θ, μετενομασθεῖσης ἐκεῖσε εἰς Ἀ θ η ν ἄ ν, κατὰ φυσικὸν τοῦ ὀνόματος ἀναγκαστισμὸν· διότι, ὡς γνωστὸν, οἱ Αἰγύπτιοι ἔγραφον καὶ ἀνεγίνωσκον ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά· ὅθεν τὸ ΝΕΘ, γραφόμενον Αἰγυπτιαστὶ ΘΕΝ, καὶ ἀναγνωσθὲν ἐν Ἑλλάδι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά,

Ἐλεφαντίνης· καλοῦνται δὲ τὰ ὄρη ταῦτα τὸ μὲν Κρῶφι, τὸ δὲ Μῶφι· ἐκ τοῦ μέσου λοιπὸν τῶν ὀρέων τούτων ἀναβλύζουσιν αἱ πηγαὶ τοῦ Νεῖλου, αἵτινες εἶνε ἄπατοι· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος ῥέει εἰς τὴν Αἰγύπτου καὶ πρὸς τὸν βορραῖον ἀνεμὸν, τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πρὸς τὸν νότον· ὅτι δὲ αἱ πηγαὶ εἶνε ἄπατοι, ἀπέδειξεν, ὡς ἔλεγε, τοῦτο Ψαμμῆτιχος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς· διότι, πλέξας οὗτος σχοινίον χονδρὸν πολλῶν χιλιάδων ὄργυων, καὶ καταβύθισας αὐτὸ ἐκεῖσε, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν βυθόν. Οὕτω μὲν ὁ ἱερογραμματεὺς ἐξεφράζετο ὥστε ἐγώ, ἐὰν ὅσα ἔλεγεν, ἐγένοντο πράγματι, κατενόησα, ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπάρχουσιν ἰσχυραὶ τινες δίνες καὶ παλλήροια, τοῦ ὕδατος στενοχωρουμένου μεταξὺ τῶν ὀρέων, καὶ ὅτι ἀδυνατεῖ ὁ βυθιζόμενος καθετῆρ νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ βυθοῦ.

§ 29. Οὐδὲν δὲ παρ' οὐδενὸς ἄλλου ἠδυνήθη νὰ μάθω· ἀλλὰ τόσον μόνον ἐπληροφόρηθη, διὰ μακρῶν ἐρευνῶν τὰ περὶ τούτων, μέχρι μὲν τῆς Ἐλεφαντίνης πόλεως αὐτόπτης γενόμενος, ἐκεῖθεν δ' αὐτῆς ἱστορῶν αὐτὰ ἐξ ἀκοῆς. Ἀπὸ τῆς Ἐλεφαντίνης πόλεως ὁ τόπος παρουσιάζεται ἀναντὸς πρὸς τὸν προχωροῦντα· αὐτόθι λοιπὸν, δέσαντες τὸ πλοῖον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὡς βοῦν, ἔλκουσιν αὐτὸ ἀπὸ τῶν δύο ὄχθων, πορευόμενοι· ἂν δὲ

κατὰ τὸ ἐκεῖ ἐπικρατοῦν ἦδη τότε, ὡς φαίνεται, σύστημα, ἀπέθη ΘΕΝ, ὅπερ, τῇ πρῶτῃ τῆς ἀρχαίου θηλυκοῦ ἄρ'ρου Α ἐν ἀρχῇ, καὶ τῆς θηλυκῆς καταλήξεως Α ἐν τέλει, ἀπέθη Α-ΘΕΝ-Α, οὕτως ἀπαντῶν γραμμῶν εἰς τ' ἀρχαιότατα νομισματικά καὶ ἄλλα τῶν Ἀθηνῶν μνημεῖα. Ἐπὶ τῶν τῆς Σαΐδος νομισμάτων τῶν πρώτων αυτοκρατορῶν ἢ Ν ἐ θ εἰκονίζεται ἀπαράλλακτος ὡς ἡ ἑλληνικὴ Ἀθηνᾶ, φέρουσα κρᾶνος λωρῶν, χιτῶνα ποδήρη καὶ ἐπιχιτῶνιον μετὰ χερῶν πλατειῶν, καὶ τῇ μὲν λαίᾳ στηριζομένη ἐπὶ τῆς κατὰ γῆς ἀσπίδος, ἐπὶ δὲ τὴν προτεταμένην δεξιάν ἔχουσα τὴν γλαυκᾶ. Ταύτην τὴν Ν ἐ θ ἀναμφιβόλως καὶ ὁ Ἡρόδοτος καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνας ἐκάλεσαν Ἀθηνᾶν.

κοπῶσι τὰ σχοινία, τὸ πλοῖον ἐπανακάμπει πρὸς τὰ κάτω, φερόμενον με ὄρμην ὑπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ρεύματος· τὸ δὲ μέρος τοῦτο ἔχει ἕκτασιν ὅσον τεσσαρῶν ἡμερῶν πλοῦ, καὶ ὁ Νεῖλος εἶνε αὐτόθι σκολιός, ὡς ὁ Μαϊάνδρος, εἰς διάστημα δώδεκα σχοινίων, ὅπερ πρέπει νὰ διεκπλεύσῃ τις κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον· μετὰ δὲ τὸν διάπλουν αὐτὸν ἐξέρχεται τις εἰς πεδιάδα ὀμαλὴν, ἐνθα ὑπάρχει νῆσος, ὑπὸ τοῦ Νεῖλου περιφύρομένη, καὶ καλουμένη Τάχομφος· κατοικοῦσι δὲ τὰ ὑπεράνω τῆς Ἐλεφαντίνης κείμενα μέρη Αἰθιοπίας ἤδη, ὡς καὶ τὸ ἡμισυ τῆς νήσου, τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ Αἰγύπτου. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ἀμέσως ὑπάρχει λίμνη μεγάλη, ἧς τὰς ὄχθας νέμονται Αἰθιοπες· διεκπλεύσας δὲ τὴν λίμνην ταύτην, εἰσέρχεται πάλιν εἰς τὸ βεῖθρον τοῦ Νεῖλου, ὅστις εἰσβάλλει εἰς τὴν λίμνην αὐτὴν· τότε δὲ, ἀποβάς εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὁδοιπορεῖς διὰ ξηρᾶς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. διότι σκοπέλοι ὄξεις ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Νεῖλω κατὰ τὸ μέρος τοῦτο καὶ ξέροι πολλοί, δι' ὧν ἀδύνατος ἀποβαίνει ὁ διάπλους· διελθὼν δὲ εἰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τὴν χώραν ταύτην, ἐπιβάινεις πάλιν εἰς πλοῖον ἄλλο, καὶ ἐξακολουθεῖς νὰ πλέης ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ὅτε φθάνεις εἰς πόλιν μεγάλην, καλουμένην Μερώνι· λέγεται δὲ, ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶνε μητρόπολις τῶν ἄλλων Αἰθιοπῶν· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς σέβονται ἐκ τῶν θεῶν μόνους τὸν Δία καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ μεγάλως τιμῶσιν αὐτούς· ἔχουσι δὲ καὶ μαντεῖον τοῦ Διὸς, καὶ ἐκστρατεύουσιν, ὅταν ὁ θεὸς οὗτος διατάσῃ αὐτούς διὰ θεσπισμάτων, καὶ ὅπου ἂν αὐτούς διατάξῃ οὗτος. (ἀκολουθεῖ).

ΥΓΙΕΙΝΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Συνέχεια καὶ τέλος.

Εἶνε λοιπὸν τὸ φῶς τὸ εἰδικὸν ἐρεθισμα τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, ὅπως τὸ αἷμα εἶνε τὸ εἰδικὸν ἐρεθισμα τῆς καρδίας, ὅπως αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ εἶνε τὰ εἰδικὰ ἐρεθίσματα τοῦ στομάχου κ.λ.π. Καθὼς δὲ ἡ ποιότης καὶ ἡ ποσότης τοῦ αἵματος ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ κατάστασιν τῆς καρδίας, καθὼς ἐπίσης ἡ ποσότης ἢ ἡ ποιότης τῶν φαγησιτοτιῶν δύναται νὰ βλάβῃ τὴν ἐνέργειαν καὶ ὑγείαν τοῦ στομάχου, οὕτω καὶ ἡ ποσότης ἢ ἡ ποιότης τοῦ φωτός ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τῆς ὁράσεως ἐν γένει, ἐπιρροὴν, ἧτις, ἂν καὶ βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαίσθητως ἐξασκουμένη, σπουδαῖα ὅμως καὶ ψηλαφητὰ μετὰ τὸν καιρὸν παρέχει τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματά της. Ἐφ' ὅ καὶ ἐπιστῶμεν πολὺ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τῶν κατωτέρω παρατηρήσεων, καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τηρητέων ὑγιεινῶν κανόνων.

Κινδυνωδέσταται εἶνε διὰ τὴν ὄρασιν αἱ στιγμαῖαι, μάλιστα δ' αἱ διαρκεῖς ἢ αἱ συχνὰ ἐπαναλαμβανόμεναι, ἀντιλήψεις ἀπλέτου καὶ λίαν ἐρεθιστικοῦ φωτός, εἴτε ἡλιακοῦ, εἴτε καὶ τεχνητοῦ. Ἐάν τις, φέρ' εἰπεῖν, ἀτενίσῃ ἐπὶ μικρὸν τὸν ἥλιον, ἢ θεωρήσῃ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, ἢ παρατηρήσῃ τὴν φλόγα τοῦ καιομένου φωσφόρου, αἰσθάνεται πάραυτα θάμβωσιν τῆς ὁράσεως καὶ αἰσθημὰ τι ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν βάρους ὀχληροῦ. Ὑπάρχουσι δὲ παραδείγματα ἀνθρώπων, οἵτινες μετ' ἐπιμονῆς ἐνατενίσαντες τὸν ἥλιον, ἐτυφλώθησαν, παθόντες παράλυσιν τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, ἤγουν ἀμαύρωσιν. Καὶ ὅστις δὲ ἐνεκα τοῦ ἐ-

παγγέλματός του εἶνε ἠναγκασμένος ν' ἀντιλαμβάνηται συνεχῶς ἀπλέτου φωτός, ὑπόκειται πλέον παντός ἄλλου εἰς τὰς διαφόρους ὀφθαλμίας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς διαφόρους βαθμούς τῆς ἀμαυρώσεως· οἱ καταγινομένοι, φερ' εἰπεῖν, εἰς τὴν χώνευσιν τῶν μετάλλων, οἱ ἐργαζόμενοι φλογιστικῆς σκευασίας ἐντὸς τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων, οἱ λευκὰ πράγματα, ὡς πανία, χαρτῖα κ.λ.π., διαχειριζόμενοι ἀδιακόπως εἰς τὰς ἐργασίας των, πράγματα δηλ. ἅτινα διὰ τὸ λευκὸν χρῶμά των ἀντανεκλῶσιν ἄφθονον καὶ ζωηρὸν φῶς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, πάντες οὗτοι ὑπόκεινται πολὺ πλέον τῶν ἄλλων εἰς τὰς νόσους τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπειτα οἱ κατοικοῦντες τὰς ἐντὸς τῶν τροπικῶν χώρας προδιατίθενται εἰς ὀφθαλμίας, διότι αὐτόθι αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πίπτουσι σχεδὸν κάθετοι, καὶ διὰ τοῦτο τὸ φῶς κατὰ τοὺς τόπους αὐτοὺς δίδεται ἄφθονον καὶ ζωηρὸν. Ἡμεῖς, ὅτε μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Κ. Παυλοῦ ἀπήλθομεν εἰς τὴν Ἄνω Αἴγυπτον, παρέτηρήσαμεν, ὅτι καθόσον ἀνηρχόμεθα πρὸς τοὺς καταβάλλοντας τοῦ Νείλου, καὶ ἐπομένως ἐπλησιάζομεν εἰς τὸν Τροπικὸν, τὸ φῶς καθίστατο ἄφθονώτερον καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἠσθάνοντο οὐ σμικρὰν ἐνόχλησιν· τὸ φαινόμενον δ' αὐτὸ κατέστη ἐπαισιητότατον εἰς πᾶσαν τὴν συνοδείαν. Καὶ ὅταν δὲ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς ἦνε ἀμμώδες, καὶ μάλιστα τιτανῶδες καὶ λευκόν, ἐπειδὴ ἀντανεκλῶσιν ἰσχυρῶς τὰς προσπιπτούσας ἡλιακὰς ἀκτίνας, προξενεῖ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον βλάβην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν ἠναγκασμένων νὰ βαδίζωσι συνεχῶς ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ δύο τελευταῖοι λόγοι εἶνε καθ' ἡμᾶς ἐκ τῶν κυριωτάτων, δι' οὓς ἐν Αἰγύπτῳ ὑπάρχουσιν ἄφθονα τὰ νοσήματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Καὶ ἡ παρατεταμένη δ' ἔλλειψις τοῦ φωτός, ὡς καὶ τὸ ἀμυδρὸν αὐτοῦ, ἔχουσιν ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὁράσεως. Ἄνθρωποι,

ἐπὶ μακρὸν χρόνον διαμείναντες κεκλεισμένοι εἰς σκοτεινὰς φυλακὰς, καὶ στερηθέντες οὕτω διὰ πολλοῦ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ἐτυφλώθησαν, παθόντες ὑπὸ ἀμαυρώσεως· διότι, καθὼς πᾶν ὄργανον τοῦ σώματος, ἐπὶ μακρὸν μένον εἰς ἐντελῆ ἀπραξίαν, λησμονεῖ πλέον, οὕτως εἰπεῖν, τὰ καθήκοντά του, καὶ περιπίπτει εἰς τελείαν παράλυσιν, οὕτω καὶ τὸ ὀπτικὸν νεῦρον, ἐπὶ πολὺν χρόνον στερούμενον τοῦ φωτός, περιπίπτει εἰς παράλυσιν, καὶ οὕτως ἐπιφέρει τὴν δι' ἀμαυρώσεως τύφλωσιν. Καὶ τὸ πολὺ δ' ἀμυδρὸν φῶς ἐπιφέρει ἐξασθένησιν ἢ καὶ κατάργησιν τῆς ὁράσεως, ὅταν τις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπιμένη ἐργαζόμενος μὲ ἀδύνατον φῶς, ἢ, ὑπερ τὸ ἴδιον, καταγινομένος εἰς ἔργα μεγάλης λεπτότητος καὶ εἰς ἀντικείμενα πολὺ μικρὰ· διότι, ἀμυδροῦ ὄντος τοῦ φωτός, ἢ πολὺ μικρῶν καὶ λεπτῶν τῶν διαχειριζόμενων πραγμάτων, τὸ ὀπτικὸν νεῦρον καταβάλλει μεγάλην προσπάθειαν, ὅπως κατορθώσῃ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀμυδρῶς φωτιζομένου ἢ λίαν λεπτοῦ ὄντος πράγματος· ἐάν δὲ ἡ τοιαύτη σύντονος προσπάθεια τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καταβάλληται, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἀνθρώπου, συνεχῶς καὶ παρατεταμένως, ἐννοεῖται εὐκόλως, ὅτι ἐπάγει τὴν κόρασιν καὶ κατόπιν ἐξάντλησιν τῆς δυνάμεως τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, καὶ ἄρα τὴν βαθμηδὸν παράλυσιν καὶ ἀμύρωσιν αὐτοῦ· ἔνεκα τούτων οἱ ῥάπτται, κεντηταί, χαράκται λίθων καὶ ἄλλων λεπτῶν ἀντικειμένων, οἱ ὀρολοιοποιοὶ καὶ οἱ καταγινομένοι εἰς συντόνους καὶ παρατεταμένας μικροσκοπικὰς ἐρεῦνας ὑπόκεινται πολὺ εἰς τὰ νοσήματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Καὶ τὰ χρώματα δὲ ἰσχυρὰν ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὁράσεως, διότι καὶ ταῦτα, ὡς γνωστὸν, δὲν εἶνε ἡ τροποποίησις τις τῆς ἀντανεκλάσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός. Τὰ ἀνοικτὰ ἢ λαμπρὰ λεγόμενα χρώματα

τα παράγουσι ταῦτ' ἀποτελέσματα, ὅσα καὶ τὸ ἄφθονον φῶς. Τὸ λευκὸν χρῶμα, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, κουράζει πολὺ τὴν ὄρασιν· ἢ διὰ χιόνος μακρὰ πορεία πολλάκις ἐπήγαγε δεινὰς ὀφθαλμίας καὶ ἐντελεῖς τυφλώσεις. Τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα ἐρεθίζει πολὺ ἰσχυρότερον τοὺς ὀφθαλμούς, διὸ καὶ πολὺ κινδυνώδεις εἶνε αἱ ἐρυθραὶ διακοσμήσεις τῶν θαλάμων καὶ τὰ ἐρυθρὰ ἐνδύματα· τούναντίον δὲ τὰ ἀμαυρὰ χρώματα, καὶ ἰδίως τὸ πράσινον καὶ κυανοῦν, εἶνε πολὺ γλυκὰ καὶ προσφορῶτα διὰ τὰς τῶν οἰκιῶν διακοσμήσεις.

Αἱ δὲ τῶν χρωμάτων ἀντιθέσεις, καὶ μάλιστα αἱ ἀπότομοι καὶ λίαν καταφανεῖς εἰσὶν εἰς ἄκρον ὀχληραὶ διὰ τὴν ὄρασιν· ἐρυθρὰ γραμμὴ μετὰ δύο κυανῶν γραμμῶν, φερ' εἰπεῖν, κουράζει πολὺ τοὺς ὀφθαλμούς· ἔνεκα τῶν συνεχῶν ἀντιθέσεων, ἃς ἀναγκάζονται νὰ βλέπωσιν οἱ ζωγράφοι, ὑπόκεινται μὲν γὰρ εἰς ὀφθαλμίας. Τὸ μαῦρον χρῶμα ἐπὶ τοῦ λευκοῦ παράγει μεγίστην ἀντίθεσιν, καὶ εἶνε διὰ τοῦτο ὀχληρότατον. Ἐκ τούτου δὲ πάσχουσι συνήθως ἐξασθένησιν τῆς ὁράσεως πάντες, ὅσοι σπουδαίως καταγίνονται εἰς παρατεταμένας μελέτας καὶ συγγραφὰς, διότι ἀενάως ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμούς προσηλωμένους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ λευκοτάτου χάρτου μελανὰ γράμματα.

Τεχνῶν δὲ φῶς εἶνε τὸ διὰ τῆς καύσεως φλογιστικῶν οὐσιῶν παραγόμενον ἐν καιρῷ νυκτὸς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὴν ὄραν ταύτην ἐλλείποντος ἡλιακοῦ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ ἐντελεῶς τὴν χρῆσιν τοῦ τεχνητοῦ φωτός· διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι τοῦτο, εἴτε ἰσχυρὸν εἶνε, εἴτε ἀμυδρὸν, παράγει μείζονα βλάβην εἰς τὴν ὄρασιν ἀφ' ὅσῃν οἱ αὐτοὶ βαθμοὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· ἐπειδὴ ὅμως εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τις τὴν χρῆσιν τοῦ ἐντελεῶς, ἀνάγκη νὰ ἐκλέγῃ τὸ καταλληλότερον

καὶ τὸ ἥττον ἐπιβλαβὲς καὶ νὰ ἐργάζεται δι' αὐτοῦ ὅσον οἶόν τε ὀλιγώτερον. Αἱ κυριώτεροι πρὸς παραγωγὴν τεχνητοῦ φωτός ὕλαι εἶνε τὸ στέαρ, τὸ σπέρμα τοῦ κήτους, ὁ κηρὸς, τὸ ἔλαιον καὶ τὸ ἀερίοφως (gaz). Ἐκ τούτων τὸ στέαρ καὶ τὸ κακὸν ἔλαιον παράγουσι φλόγα ἄτακτον καὶ συνεχῶς ἀναθρώσκουσαν, διὸ καὶ ἀκατάλληλον· τὸ καλὸν ἔλαιον δίδει φῶς γλυκὸ καὶ ἀκίνητον· τὸ δὲ σπέρμα τοῦ κήτους παρέχει φῶς ἀσθενές, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο τοῦλάχιστον λαμπάδες ἐξ αὐτοῦ, καίουσαι συγχρόνως. Τοῦ κηροῦ τὸ φῶς εἶνε ὀμαλόν, εὐάρεστον καὶ σταθερόν· τὸ δὲ ἀερίοφως εἶνε ζωηρὸν καὶ διαυγές, ἀλλὰ κουράζει τὴν ὄρασιν διὰ τε τὴν συνεχῆ διακίνησίν του, καὶ διότι παρέχει εἰς τὰ ἀντικείμενα λευκότητά τινα ἀσυνήθη. Ἐξ ὅλων λοιπὸν τῶν τεχνητῶν φῶτων καταλληλότερα διὰ τὴν ἑσπερινὴν ἐργασίαν εἶνε τὰ παραγόμενα ἐκ καλοῦ καὶ καθαρισμένου ἐλαίου, ἐκ κηροῦ καὶ ἐκ σπερματοκότητος.

Ἐκ τῶν προειρημένων ἐξάγονται οἱ ἀκόλουθοι ὑγιεινοὶ κανόνες, τηρητέοι κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φωτός, φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ, εἰς τὰς διὰ τῆς ὁράσεως ἐργασίας.

1) Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον οἶόν τε τὴν παρατεταμένην ἢ συγνήν ἐνατένισιν ἰσχυροτάτου φωτός, ὡς τοῦ ἡλίου, τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. κ.τ.λ.

2) Οἱ ὡς ἐκ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος των ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐκτίθωνται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἄφθονου φωτός δέον νὰ φέρωσιν κεχρωματισμένας διόπτρας (ὀμματουάλια) αἰρετάς· τοιαύτας δηλ. ὥστε νὰ μὴ μένωσιν ἀενάως προσητημένα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ νὰ τίθωνται καθ' ἃς στιγμὰς ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐξάγωνται ἐν τῇ σκιά καὶ ἅμα τῆς ἀνάγκης παρερχομένης· τοῦτο δὲ, διότι αἱ ὕλοι ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ

συγκεντρώνωσι τὴν θερμότητα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ νὰ τὴν ἐμποδίζωσι τοῦ νὰ διασκεδασθῇ· ἐκ τῆς συγκεντρώσεως δὲ ταύτης τῆς θερμότητος δύναται πολὺ καλὰ νὰ ἐπέλθῃ ὀφθαλμία ἰσχυρά. Αἱ κυρίαι δύνανται ἄριστα νὰ προφυλάξωσι τοὺς ὀφθαλμούς των ἀπὸ τὸ ἄφθονον φῶς, φέρουσαι καλύπτρας πρασίνας ἢ κυανᾶς καταβιβασμένας καθ' ὁδόν.

3) Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον δύναται τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός· οἱ δὲ ἠναγκασμένοι εἰς διαχείρησιν λεπτῶν καὶ μικρῶν ἀντικειμένων, ἢ οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς λεπτάς ἐργασίας, ὡς ῥάπται, χαράκται, ὠρολογοποιοί, οἱ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐρευνῶντες κ.τ.λ., πρέπει τὸ μὲν νὰ μὴ παρατείνωσι μέχρις ἀπαυδήσεως τῆς ὁράσεως τὸ ἔργον, τὸ δὲ νὰ κάμνωσι μακρὰς διακοπὰς αὐτοῦ μέχρις ἀνακουφίσεως ἐντελοῦς τῶν ὀφθαλμῶν.

4) Οἱ δὲ εἰς συνεχεῖς ἀντιλήψεις ἀντιθέσεων τῶν χρωμάτων ὑποκείμενοι, ὡς ζωγράφοι, γραφεῖς, διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ πεπαιδευμένοι, πρέπει νὰ προτιμῶσι μὲν τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ν' ἀποφεύγωσι δὲ ταύτην διὰ τοῦ τεχνητοῦ, καὶ κάμνωσιν ἡμερῶν τινων διακοπὰς μετὰ πᾶσαν σύντονον καὶ μακρὰν ἐργασίαν.

5) Οἱ δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τεχνητοῦ φωτός πρέπει

α. Νὰ παράγωσιν αὐτὸ οὔτε ἄπλετον, οὔτε ἀμυδρὸν, ἀλλ' ἱκανῶς ἐπαρκοῦν, ἥρεμον δὲ, ὁμοιόμορφον, γλυκὺ καὶ εὐάρεστον. β'.) Νὰ προτιμῶσι τὸ διὰ κεκαθαρμένου ἐλαίου παραγόμενον, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὸ ἐκ κηροῦ καὶ σπερματοκίτους, τὰ δὲ λοιπὰ ν' ἀποφεύγωσι. γ'.) Νὰ περιφράσωσι τὴν φλόγα δι' ὑελίνου κυλίνδρου, φέροντος ἔξωθεν σκιάδα ἀδιαφανῆ, ὥστε τὸ φῶς νὰ πίπτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ προσβάλλῃ κατ' εὐθείαν τοὺς ὀφθαλμούς. δ'.) Δύ-

ναταί τις ἱκανῶς νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐκ τοῦ τεχνητοῦ φωτός βλάβην, φέρων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας προμετωπίδιον ἐκ πρασίνου ὑφάσματος πυκνοῦ καὶ παχέος. ε.) Ἐπειδὴ παρατηρήθη, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κουράζονται ὀλιγώτερον ὅταν τὸ φῶς ᾖ μεγαλότερον μὲν ἀλλὰ μακρὰν τοῦ ἐργοχείρου τεθειμένον, ἢ ὅσον ὅταν ᾖ μικρότερον καὶ πλησιέστερον, διὰ τοῦτο εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐργάζεται τις ὑπὸ λυχνίαν, ἔχουσαν μέγα φῶς καὶ οὖσαν ἀνηρητημένην ἄνωθεν τῆς τραπέζης ἢ καὶ ὀλίγον τι ἐπὶ τὰ ὀπισθία του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τῆς ἀπεράντου αὐτοῦ Βιβλιοθήκης, θεμελιωθὲν ὑπὸ τοῦ πρώτου τῶν Πτολεμαίων, τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸ βραδύτερον προστεθὲν Σεραπειῶν, ὑπερ ἐνωρὶς ἐπλουτίσθη διὰ νέων συλλογῶν βιβλίων, συνεκέντρουν τὸν πνευματικὸν βίον τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς, ἥτις ἀνεφάνη καὶ ἐξηλείφθη μετὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ καταστροφὴν τῶν ἱδρυμάτων τούτων. Ἐν αὐτοῖς διαφόρων ἑλληνικῶν πόλεων πεπαιδευμένοι ἄνδρες εὐρισκόντασι δαψιλῶς καὶ προχείρως τὴν πνευματικὴν αὐτῶν τροφήν, καὶ ἡ νέα Ἀλεξανδρεία ὑπερέβαλε κατὰ τὴν λαμπρότητα τὴν γεγραυῖαν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἤρχισε νέα ἐποχὴ, μεταβάσεως τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας εἰς τὴν νέαν τῆς Αἰγύπτου πρωτεύουσιν. Οἱ χαρακτῆρες ὅμως τοῦ ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ βίου δὲν ἔμειναν ἀναλωτοί· διότι ἡ παιδεία, μεταφυτευθεῖσα, δὲν ἤρειδετο πλέον ἐπὶ τῶν ἰδίων δυνάμεων, ἀλλ' ἔστηρίζετο ὑπὸ ἡγεμόνων, οὐχὶ πλέον ἐν μέσῳ σφοδρῶν τοῦ δήμου τρικυμιῶν, ἀλλ' ἐν ἡσυχῳ σπουδαστηρίῳ, διαπνεομένῳ ὑπὸ τῆς αὔρας τῆς βασιλικῆς αὐλῆς. (ἀκολουθεῖ.)